Lietas arhīva Nr. 1A-0034-18/46
ECLI:LV:ZRT:2018:0320.1A37003917.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Tukumā, 2018.gada 20.martā

Zemgales rajona tiesa
tiesnese K.Vanaga,
rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kurā tiesvedība ierosināta saistībā ar Indras Kaniņas – Šlitkes sūdzību par Maksātnespējas administrācijas direktores 2017.gada 15.novembra lēmumu Nr.1-17/31 administratīvā pārkāpuma lietā Nr. 8/2017.

Aprakstošā daļa

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2011.gada 15.jūnija spriedumu (lietas 4-6.lapa) pasludināts /pers. B/ (turpmāk tekstā parādnieks) fiziskas personas maksātnespējas process. Vienlaicīgi par parādnieces maksātnespējas procesa administratori iecelta Indra Kaniņa - Šlitke (turpmāk tekstā administratore vai sūdzības iesniedzēja).

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesnese 2013.gada 14.novembra lēmumu (lietas 7.lapa) apstiprināta parādnieces bankrota procedūras pabeigšana, apstiprināts parādnieces saistību dzēšanas plāns un pasludināta parādnieces saistību dzēšanas procedūra.

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesnese 2016.gada 8.novembra lēmumu (lietas 8.-10.lapa), noraidīts administratores pieteikums par atkāpšanos no amata, vienlaicīgi apmierināts Maksātnespējas administrācijas (turpmāk tekstā MA) pieteikums par administratora atcelšanu un administratore atcelta no parādnieces maksātnespējas procesa administratora pienākumu pildīšanas, nosakot termiņu, kādā parādnieka manta un dokumenti maksātnespējas procesa lietā nododami jaunajam administratoram.

No lēmuma izriet, ka 2016.gada 8.jūlijā parādnieces maksātnespējas procesa lietā administratore ir iesniegusi pieteikumu par atkāpšanos no amata, lūdzot atcelt viņu no administratora pienākumu pildīšanas parādnieces maksātnespējas procesā. 2016.gada 18.jūlijā administratore parādnieces maksātnespējas procesa lietā ir iesniegusi pieteikumu par parādnieces saistību dzēšanas procedūras izbeigšanu un parādnieces maksātnespējas procesa izbeigšanu. Sniedzot viedokli par administratores pieteikumu, MA norādījusi, ka pieteikums nav pamatots un 2016.gada 19.augustā pati iesniegusi pieteikumu tiesai par administratores atcelšanu, norādot, ka administratores sertifikāta darbība ir izbeigta ar Administratoru asociācijas 2016.gada 15.augusta lēmumu Nr.3-4.2/15.

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesnese 2017.gada 7.marta lēmumu (lietas 11.-13.lapa), izbeigta parādnieces saistību dzēšanas procedūra, neatbrīvojot parādnieci no saistībām un izbeigts parādnieces fiziskās personas maksātnespējas process. No lēmuma izriet, ka ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 21.novembra lēmumu, parādnieces maksātnespējas procesa lietā par administratoru iecelts D.Bergmanis.

2017.gada 17.janvārī MA pirmā uzraudzības departamenta juriskonsulte A.Simsone sastādīja ziņojumu MA pirmā uzraudzības departamenta direktorei norādot, ka pamatojoties uz Maksātnespējas likuma 174[1].panta 1.punktu, veicot maksātnespējas procesa administratores I.Kaniņas-Šlitkes uzraudzību, konstatēts, ka administratore līdz ziņojuma sagatavošanas brīdim MA nav iesniegusi sākotnējo un septiņus kārtējos darbības pārskatus parādnieces maksātnespējas procesā, kā arī parādnieces mantas pārdošanas plānu. Norādīts, ka administratore nav ievērojusi Maksātnespējas likuma 85.panta pirmo daļu, Ministru kabineta 2010.gada 26.oktobra noteikumu Nr.1003 "Noteikumi par maksātnespējas procesa administratora darbības pārskatu un tā aizpildīšanas kārtību" (turpmāk tekstā MK noteikumi) 3. un 4.punktu un iespējams ir izdarījusi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā LAPK) 166.[36]pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Uz ziņojuma redzams 2017.gada 17.janvārī parakstīts MA darbinieka K.Mūrnieka rezolūcijas lēmums, uzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību (lietas 2.lapa).

Ziņojumam ir pievienota izdruka no MA elektroniskās dokumentu uzskaites sistēmas, saistībā ar MA saņemtajiem dokumentiem, parādnieces maksātnespējas procesa ietvaros par laika periodu no 2011.gada 8.jūnija līdz 2016.gada 30.novembrim (lietas 3.lapa).

2017.gada 14.augustā MA Pirmā uzraudzības departamenta juriskonsulte A.Soka ir sastādījusi administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.000238 (lietas 22.lapa, turpmāk tekstā protokols), kurā konstatēts, ka administratore nav iesniegusi kārtējos darbības pārskatus parādnieces maksātnespējas procesā, kas aizpildīts ar datiem uz 2011.gada 15.decembri un iesniedzams līdz 2011.gada 22.decembrim, ar datiem uz 2012.gada 15.jūniju un iesniedzams līdz 2012.gada 22.jūnijam, ar datiem uz 2012.gada 15.septembri un iesniedzams līdz 2012.gada 22.septembrim, ar datiem uz 2012.gada 15.decembri un iesniedzams līdz 2012.gada 22.decembrim, ar datiem uz 2013.gada 15.martu un iesniedzams līdz 2013.gada 22.martam, ar datiem uz 2013.gada 15.jūniju un iesniedzams līdz 2013.gada 22.jūnijam. Protokolā norādīts, ka administratore iepriekš minētos pienākumus neizpildīja, kā arī neiesniedza informāciju par apstākļiem, kas bijuši par pamatu pienākumu neizpildei. Protokolā uzsvērts, ka minēto administratores pienākumu neizpildes rezultātā tika kavētas MA funkcijas attiecībā uz parādnieka maksātnespējas procesa uzraudzību, ņemot vērā, ka MA rīcībā nesamērīgi ilgu laiku nebija pilnvērtīgas informācijas par parādnieka bankrota procedūras norisi un tās turpināšanas iemesliem. Protokolā konstatēts, ka administratore, pildot administratora pienākumus, parādnieka maksātnespējas procesā, nav ievērojusi Maksātnespējas likuma 85.panta pirmās daļas un MK noteikumu 3. un 4.punkta prasības.

Sastādot protokolu secināts, ka ir pārkāpta Maksātnespējas likuma 85.panta pirmā daļa, MK noteikumu 3. un 4.punkts un izdarīts LAPK 166.[36] pantā paredzētais administratīvais pārkāpums.

2017.gada 14.augustā protokols, atbilstoši LAPK 249.pantam, nosūtīts administratorei uz viņas deklarēto dzīvesvietu. Protokolā norādīts administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas laiks.

2017.gada 31.augustā administratīvas lietas izskatīšana atlikta, saistībā ar administratores pārstāvja lūgumu, nosakot lietas izskatīšanu 2017.gada 28.septembrī, uz kuru ne administratore, ne tās pārstāvis neieradās.

2017.gada 3.oktobrī administratīvajā lietā MA Pirmās uzraudzības departamenta juristkonsulte pieņēma lēmumu (lietas 39.-43.lapa), par administratīvā soda uzlikšanu. Lēmumā konstatēti tie paši apstākļi, kas protokolā, secinot, ka administratore, neiesniedzot protokolā norādītos dokumentus MA, ir pārkāpusi Maksātnespējas likuma 85.panta pirmo daļu, MK noteikumu 3. un 4.punktu un izdarījusi LAPK 166.[36] pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu, par ko

administratorei piemērots naudas sods 140 *euro* apmērā.

Izskatot administratores sūdzību par MA Pirmās uzraudzības departamenta juristkonsultes 2017.gada 3.oktobra lēmumu, MA direktore 2017.gada 15.novembrī pieņēma lēmumu Nr.1-17/31 administratīvā pārkāpuma lietā Nr.8/2017 (turpmāk tekstā MA lēmums), ar kuru administratores sūdzība noraidīta, atstājot spēkā 2017.gada 3.oktobra lēmumu par administratīvā soda uzlikšanu.

MA lēmumā norādīts, ka administratorei kā sūdzības iesniedzējai, ir jāpierāda fakts par savas darbības pārskatu nosūtīšanu iestādei un ja administratorei nav iespējams atspēkot MA rīcībā esošos pierādījumus par administratora darbības pārskatu nesaņemšanu, nav pamata uzskatīt, ka administratora darbības pārskati būtu nosūtīti MA. Norādīts, ka maksātnespējas procesa administrēšanu veic administrators, nevis uzraugošā iestāde. Administratoram savs darbs ir jāorganizē patstāvīgi, nevis par iztrūkstošo darbību jāgaida īpašs atgādinājums no uzraugošā iestādes. Lēmumā norādīts, ka MA neatzīst sev par saistošu sūdzībā norādīto, ka iepriekš MA vienmēr paziņoja par e-pastā nesaņemtajiem administratora darbības pārskatiem un administratīvā pārkāpuma lietas tika uzsāktas tikai, ja administrators darbības pārskatu nesniedza atkārtoti. Norādīts, ka MA administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanas pamatu par maksātnespējas procesa noteikumu pārkāpšanu, tostarp, attiecībā uz administratora darbības pārskatu neiesniegšanu katrā gadījumā izvērtē individuāli. Norādot uz LAPK 238.[1] pantu, par nepamatotu atzīst sūdzības argumentu, ka MA ir pieļāvusi pārkāpumu, nepaziņojot lēmumu par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu. Par nepamatotu atzīst sūdzībā norādītais arguments par protokola sastādīšanu bez personas, kuru sauc pie administratīvas atbildības klātbūtnes. Norādīts, ka administratīvā pārkāpuma lieta Nr.8/2007 uzsākta, pamatojoties uz MA rīcībā esošu informāciju, kuras raksturs, iegūšanas un uzglabāšanas veids pats par sevi norāda, ka nepastāv apstākļi, kas varētu neatgriezeniski ietekmēt pārkāpuma pamatā esošu ziņu saturu atkarībā no pārkāpēja klātbūtnes protokola sastādīšanas brīdī. Norādīts, ka protokols atbilst likuma prasībām, tā sastādīšana bez personas, kuru sauc pie administratīvas atbildības klātbūtnes, nav ietekmējusi šīs personas LAPK 260.pantā noteiktās tiesības. Sūdzības iesniedzējas pārstāvim tika nodrošināta iespēja sniegt savus paskaidrojumus un pretargumentus par protokolā norādīto, gan iesniedzot rakstveida paskaidrojumus, gan arī sniedzot mutvārdu paskaidrojumus, pārstāvis vai administratore uz lietas izskatīšanu neieradās. Norādīts, ka protokola sastādīšanas laiks nevar būt iemesls procesuāla pārkāpuma konstatēšanai, jo termiņš protokola sagatavošanai LAPK nav noteikts un lietā ir ievēroti likumā noteiktie administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas termiņi. MA savā lēmumā norāda, ka sūdzības iesniedzēja nav norādījusi uz konkrētiem dokumentiem, kas nav noformēti atbilstoši normatīvo aktu prasībām, nepamatoti atsaucas uz Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2017.gada 2.jūnija spriedumu lietā Nr.SKK-237. Lēmumā norādīts, ka visi administratīvā pārkāpuma lietas dokumenti ir noformēti atbilstoši normatīvo aktu prasībām. MA lēmumā par nepamatotu atzīst sūdzībā norādītais arguments, ka pārskatu neiesniegšana, saskaņā ar tiesu praksi, netiek uzskatīta par ilgstošu pārkāpumu. Lēmumā noradīts, ka tiesu praksē ir izdarīti pretēji secinājumi, atzīstot administratora darbības pārskatu neiesniegšanu par ilgstošu pārkāpumu *(skat. piem., Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 6.oktobra sprieduma lietā Nr. 130033216 3.lpp., Rīgas rajona tiesas 2017.gada 23.janvāra sprieduma lietā Nr.133073816 21.lpp., Ventspils tiesas 2017.gada 13.septembra spriedumu lietā Nr.lA4000181713.lpp).* Norādīts, ka, lai pārbaudītu, vai uzsākot administratīvā pārkāpuma lietvedību, nav pagājis LAPK 37.panta pirmajā daļā paredzētais noilguma termiņš, jākonstatē, cik ilgi I.Kaniņai - Šlitkei pastāv administratora darbības pārskatu un tiem pievienojamo dokumentu iesniegšanas pienākums, kā arī gadījumā, ja I.Kaniņa - Šlitke pārkāpumu ir pārtrauksi, jākonstatē pārkāpuma pārtraukšanas brīdis. Norādīts, ka administratoram, saskaņā ar MK noteikumu 3. un 4.punktu, ir pienākums iesniegt administratora darbības pārskatus fiziskās personas maksātnespējas procesa bankrota procedūras ietvaros. Proti, administratora darbības pārskatos fiziskās personas maksātnespējas procesa laikā ir jābūt atspoguļotai informācijai par laiku līdz fiziskās personas maksātnespējas procesa bankrota procedūras pabeigšanai, savukārt par maksātnespējas procesa norisi saistību dzēšanas procedūras ietvaros administratora darbības pārskati Maksātnespējas administrācijai nav jāiesniedz. Šāda likumdevēja izvēle pamatojama ar nepieciešamību veikt uzraudzību pār administratora darbu attiecībā uz parādnieka mantas pārdošanu un citām darbībām, kas veicamas tieši bankrota procedūras ietvaros, bet netiek veiktas saistību dzēšanas procedūras ietvaros. Lēmumā norādīts, ka minētais nenozīmē, ka administratoram līdz ar bankrota procedūras pabeigšanu nebūtu jāiesniedz MA fiziskās personas maksātnespējas procesa bankrota procedūras laikā neiesniegtie administratora darbības pārskati. Administratora darbības pārskatos norādāmajai informācijai par bankrota procedūras norisi ir jābūt uzraugošās iestādes rīcībā ne tikai bankrota procedūras laikā, bet arī pēc bankrota procedūras pabeigšanas, lai iestāde pilnvērtīgi īstenot uzraudzības pasākumus. Lēmumā norādīts, ka nav pamata uzskatīt, ka administratora sertifikāta darbības izbeigšana 2016.gada 15.augustā pati par sevi ir brīdis, ar kuru administratore būtu atbrīvota no neizpildītajiem pienākumiem saistībā ar viņas lietvedībā bijušajiem maksātnespējas procesiem, tostarp, neiesniegto administratora darbības pārskatu iesniegšanas. Administratore ir saukta pie administratīvās atbildības par bezdarbību, neiesniedzot administratora sākotnējo darbības pārskatu, parādnieces mantas pārdošanas plānu un administratora kārtējos darbības pārskatus, ko administratore ilgstoši pieļāva vēl viņai piešķirtā maksātnespējas procesa administratora sertifikāta darbības laikā. Norādīts, ka administratora darbības pārskati, ir nosūtāmi uz MA e-pasta adresi, neizmantojot speciālās datubāzes vai interneta vietnes, līdz ar to sūdzības argumenti par to, ka personai pēc sertifikāta darbības izbeigšanas nav piekļuves datu bāzēm ir nepamatoti. Norādīts, ka administratorei pastāv pienākums iesniegt MA parādnieces fiziskās personas maksātnespējas procesa bankrota procedūras laikā neiesniegto administratora sākotnējo darbības pārskatu, parādnieces mantas pārdošanas plānu un administratora kārtējos darbības pārskatus arī pēc bankrota procedūras pabeigšanas 2013.gada 14.novembrī. Secinājums par to, ka parādnieka bankrota procedūras pabeigšana un fiziskās personas maksātnespējas procesa izbeigšana nav notikums, kas atceļ administratora pienākumu iesniegt Maksātnespējas administrācijā fiziskās personas maksātnespējas procesa bankrota procedūras ietvaros neiesniegtos administratora darbības pārskatus izriet arī no tiesu prakses *(skat. piem., Rīgas rajona tiesas 2017.gada 23.janvāra sprieduma lietā Nr.133073816 21.lpp un Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 6.oktobra sprieduma lietā Nr.130033216 3.lpp.).* Par nepamatotu atzīts sūdzības arguments, ka administratora darbības pārskatu sniegšanas pienākuma izpildei ir pietiekama viena administratora darbības pārskata iesniegšana saistībā ar to, ka administratora darbības pārskats katru reizi tiek papildināts. MA lēmumā norādīts, ka likumdevējs ir noteicis administratora darbības pārskatu periodisku iesniegšanu par dažādiem laika periodiem, tādējādi paredzot uzraugošajai iestādei informācijas pieejamību par administratora secīgi īstenotām darbībām. Katra nākamā administratora darbības pārskata iesniegšana neatbrīvo no pienākuma iesniegt administratora darbības pārskatus par iepriekšējiem periodiem. Administratores iesniegtais administratora darbības pārskats ar datiem uz 2013.gada 27.septembri ir administratora noslēguma darbības pārskats (2016.gada 15.augustā administratora noslēguma darbības pārskats iesniegts atkārtoti). Iesniedzot minēto pārskatu, administratore pārkāpumu nav pārtraukusi. Secināts, ka pārkāpums nav pārtraukts līdz administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanai, attiecīgi noilgums lietvedības uzsākšanai, saskaņā ar LAPK 37.panta pirmo daļu, nav iestājies. Lēmumā nav konstatēts, ka būtu pārsniegts LAPK 37.panta ceturtajā daļā paredzētais termiņš lēmuma pieņemšanai par administratīvā soda uzlikšanu. Tāpat, pieņemot lēmumu par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu, nav pārsniegts LAPK 238.[1] pantā pirmajā daļā paredzētais termiņš. Attiecībā par sūdzībā norādīto argumentu, kas nepieļauj veikt tiesību normas intertemporālo piemērošanu, norādot, ka LAPK 166.[36] panta redakcijas formulējums iepriekš bija atšķirīgs, lēmumā norādīts, ka tiesību normas intertemporālā piemērojamība nenozīmē tikai tiesību normas piemērošanu ar atpakaļ vērstu spēku, tostarp normas piemērošanu par pārkāpumiem, kas notikuši pirms normas spēkā stāšanās. Intertemporālā tiesību piemērojamība ir vispārējā izpratne par tiesību normu piemērošanu laikā, proti, to gadījumu identificēšana, kad tiesību norma ir piemērojama ar atpakaļ vērstu spēku, kad tiesību normai ir tūlītējs un uz nākotni vērsts spēks. Turklāt tiesību normas intertemporālās piemērojamības principi publiskajās tiesībās un privāttiesībās ir atšķirīgi. Sūdzībā norādītie argumenti par intertemporālās tiesību normas piemērošanas principu attiecas uz privāttiesībām (Civillikuma 3.pants), ko nav pamata attiecināt uz publisko tiesību nozari. Norādīts, ka publiskajās tiesībās jaunā tiesību norma parasti ir piemērojama tiem apstākļiem, kuri radušies pirms, bet turpinās pēc jaunās tiesību normas spēkā stāšanās (ievadītiem vai turpinātiem apstākļiem), respektīvi, jaunajai tiesību normai ir tūlītējs spēks. Protams, jaunajai tiesību normai ir uz priekšu vērsts spēks un tā piemērojama nākamiem apstākļiem *(skat. Kalniņš E. Tiesību normas spēkā esamība un intertemporālā piemērojamība. Likums un Tiesības, jūlijs, 2000, 5., 219.lpp.).* Pretēji Sūdzībā norādītajam intertemporālais tiesību princips, kas atbilst iepriekš minētajām tiesību doktrīnas atziņām par intertemporālo tiesību normas piemērojamību publiskajās tiesībās, ir pozitivēts LAPK. Proti, saskaņā ar LAPK 8.panta pirmo daļu persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga, saskaņā ar likumu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā un vietā. Minētā panta otrajā daļā noteikts, ka aktiem, kas mīkstina atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem vai atbrīvo no tās, ir atpakaļejošs spēks, tas ir, tie attiecas arī uz pārkāpumiem, kas izdarīti pirms šo aktu izdošanas. Norādīts, ka administratores izdarītais pārkāpums ir ilgstošs, izpaužas kā viena administratīvā pārkāpuma sastāva nepārtraukta sastāva realizēšana

(skat. Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2011.gada 31.augusta spriedumu lietā Nr.SKK - 0257/11, Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2008.gada 16.jūnija{ spriedumu lietā Nr.SKK - 0253-08). Administratore ir uzsākusi īstenot pārkāpumu kopš administratora darbības pārskatu parādnieces mantas pārdošanas plāna iesniegšanai paredzētā termiņa beigām un turpina to nepārtraukti īstenot arī šobrīd, tādēļ LAPK 166.[36] pants viņai nav piemērots ar atpakaļ vērstu spēku. Persona ir saukta pie atbildības par pārkāpumu, kas izdarīts laikā, kad LAPK 166.[36]pants ir spēkā šī brīža redakcijā. Lēmumā izvērtējot administratorei piemēroto sodu konstatēts, ka tas atbilst likuma normai un ir samērīgs.

Par MA lēmumu administratore ir iesniegusi sūdzību tiesā, norādot, ka nav veikusi protokolā norādīto pārkāpumu, bet viņai nav iespējas pierādīt visu pārskatu iesniegšanu. Sūdzībā tiek apšaubīts apstāklis, ka pārskatu neiesniegšanā būtu konstatēta tikai 2017.gadā. Norādīts, ka 2011.gadā pārskatu iesniegšanas kārtība neparedzēja elektroniskā paraksta un laika zīmoga lietošanu, nepastāvēja arī tiešsaistes forma. Pārskati tika iesniegti brīvā formā. MA vienmēr paziņoja, ja tās elektroniskajā pastā nebija ienācis administratora pārskats. Sūdzības iesniedzēja uzskata, ka pārskatu pieprasīšana 2017.gadā par procesu, kurā bankrota procedūra pabeigta pirms 4 gadiem ir nesamērīga un nelietderīga. Tiek norādīts, ka administratores rīcībā nav un nevar būt dati un ziņas par parādnieces maksātnespējas procesu. Administratore uzskata, ka no konkrētā parādnieka maksātnespējas procesa administratora pienākumu pildīšanas tika (nokavēti!) atcelta ar tiesas 08.11.2016. lēmumu. Norādīts uz to, ka administratore 2016.gada 15.augustā atteicās no maksātnespējas administratora sertifikāta un tiesai nebija likumīga pamata tik ilgi neatbrīvot viņu no administratora pienākumu pildīšanas. Administratore uzskata, ka pienākums iesniegt attiecīgos pārskatus zuda ar brīdi, kad tika pabeigta parādnieces bankrota procedūra, proti 2013.gada 14.novembrī. Izbeidzoties administratora sertifikāta darbībai, izbeidzās ne vien administratora pienākumi, bet arī tiesības parakstīt un iesniegt jelkādus pārskatus MA. Norādīts, ka šajā datumā izbeidzās arī I.Kaniņas-Šlitkes piekļuve sistēmai, kurā atspoguļoti iesniegtie pārskati. Sūdzībā norādīts, ka MA ir pārkāpusi procesuālās normas nepaziņojot par lietas uzsākšanu, sastādot protokolu vairākus mēnešus pēc lietas uzsākšanas bez personas klātbūtnes norādot arī uz dokumentu noformēšanas pārkāpumiem. Vienlaicīgi sūdzībā pausts viedoklis, ka lieta ir izbeidzama, jo konstatējams LAPK 37.pantā noteiktais sešu mēnešu noilgums. Administratore uzskata, ka pārkāpums neiesniedzot attiecīgo dokumentāciju nav uzskatāms par ilgstošu pārkāpumu. Vienlaicīgi norādīts, ka piemērotā LAPK norma nebija spēkā brīdī, kad pārkāpums iespējams izdarīts. Sūdzībā tiek lūgts atcelt MA lēmumu un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu.

2018.gada 14.februārī tiesā saņemti MA paskaidrojumi par sūdzību, kurā iestāde uztur MA lēmumā norādīto motivāciju, sūdzību uzskata par nepamatotu, lūdz to noraidīt.

Motīvu daļa

Pārbaudot sūdzību un tiesā saņemtās administratīvās lietas materiālus, tiesa atzīst sūdzību par nepamatotu un noraidāmu, atstājot negrozītu iestādes lēmumu.

Atbilstoši LAPK 166.[36] pantam, par maksātnespējas procesa vai tiesiskās aizsardzības procesa noteikumu pārkāpšanu, ja to izdarījusi maksātnespējas procesā vai tiesiskās aizsardzības procesā iesaistītā persona, uzliek naudas sodu no septiņdesmit līdz septiņsimt *euro,* atņemot valdes loceklim vai parādnieka pārstāvim tiesības ieņemt noteiktus amatus komercsabiedrībās vai bez tā.

Pārbaudot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, tiesa secina, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietas materiālos ir pietiekami un atzīstami par pieļaujamiem, lai atzītu, ka Indra Kaniņa-Šlitke, pildot administratora pienākumus /pers. B/ maksātnespējas procesa ietvaros, laika periodā no 2011.gada 22.decembra līdz 2016.gada 8.novembrim, neiesniedzot MA protokolā norādītos administratora darbības pārskatus, nav izpildījusi likumā noteiktos administratora pienākumus, nav ievērojusi Maksātnespējas likuma 85.panta pirmās daļas, MK noteikumu Nr.1003 3. un 4.punkta prasības, tādējādi ir izdarījusi ilgstošu administratīvo pārkāpumu, par ko ir saukta pie administratīvās atbildības, saskaņā ar LAPK 166.[36]pantu.

Tiesa konstatē, ka sūdzība pēc tās būtības un satura ir analoga administratores sūdzībai, kas iesniegta MA, pārsūdzot sākotnējo lēmumu.

Tiesa konstatē, ka administratore savā sūdzībā tiesai nav norādījusi uz jauniem faktiem vai argumentiem, kuri nebūtu zināmi un izvērtēti MA lēmumā.

Atzīstot, ka MA lēmumā ir pareizi konstatēti lietas faktiskie un tiesiskie apstākļi, kā arī lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tiesa pievienojas lēmuma motivācijai un savā nolēmumā, saskaņā ar Latvijas APK 289.[13]panta trešo daļu, izvērstu argumentu izklāstu nesniedz.

Sūdzības iesniedzējas argumentāciju tiesa atzīst par nepamatotu.

Tiesa uzskata par nepieciešamu norādīt, ka atbilstoši tiesu prakses atziņām par ilgstošu pārkāpumu tiek atzīta darbība vai bezdarbība, kas saistīta ar tai sekojošu ilgstošu to pienākumu neizpildīšanu, kurus likums ar administratīvās atbildības piedraudējumu ir uzlicis vainīgajai personai. Kamēr vien personai saglabājas attiecīgais pienākums, noilguma notecējums administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanai neiestājas.

Tiesa atzīst, ka administratores pieļautais pārkāpums ir atzīstams par ilgstošu pārkāpumu un norāda, ka likumdevējs nav paredzējis pārskata iesniegšanas pienākuma izbeigšanos līdz ar nākamā pārskata iesniegšanas pienākumu vai parādnieka bankrota procedūras pabeigšanu. Pārskata iesniegšanas pienākums administratoram saglabājas līdz brīdim, kad konkrētais pārskats tiek iesniegts Maksātnespējas administrācijā, vai atbilstoši Maksātnespējas likuma 25.pantam, administratora pienākumi izbeidzas.

Tiesa norāda, ka Maksātnespējas administrācijas īstenotā uzraudzība nav piesaistīta administratoram paredzēto pienākumu izpildes termiņiem, kā arī nav aprobežota ar laiku līdz fiziskās personas maksātnespējas procesa bankrota procedūras pabeigšanai vai maksātnespējas procesa izbeigšanai. Maksātnespējas likuma 26.panta trešās daļas 2. un 5.punktā paredzētas Maksātnespējas administrācijas tiesības pieprasīt uzraudzības īstenošanai nepieciešamo informāciju par maksātnespējas procesiem, kuros administrators pilda vai pildījis pienākumus, neatkarīgi no tā, kādā termiņā administratoram bija jāveic neizpildītie pienākumi. Ievērojot tiesu praksē paustās atziņas, norādāms, ka attiecībā uz Maksātnespējas administrācijas uzraudzības kompetences īstenošanu likumdevējs detalizētu regulējumu (tajā skaitā, ierobežojumus) nav paredzējis nedz attiecībā uz termiņiem (noilgumiem), nedz uz pašu kārtību, tādā veidā šīs tiesības izmantošanu atstājot pēc Maksātnespējas administrācijas ieskatiem *(skat. Rēzeknes tiesas 2017.gada 21.februāra lēmumu lietā Nr.C09054514).*

Saskaņā ar LAPK 37.panta pirmo daļu, lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā var uzsākt ne vēlāk kā sešu mēnešu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas, bet, ja pārkāpums ir ilgstošs, - no pārkāpuma pārtraukšanas dienas. Savukārt šī paša panta ceturtā daļa nosaka, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā izbeidz, ja deviņu mēnešu laikā no administratīvā pārkāpuma lietas uzsākšanas dienas nav pieņemts lēmums par soda piemērošanu.

Tiesa norāda, ka administrators fiziskas personas maksātnespējas procesā tiek iecelts ar tiesas nolēmumu, kā arī no administratora pienākumu pildīšanas tiek atcelts tikai un vienīgi ar tiesa nolēmumu. Apstāklim, kad izbeigts administratora darbības sertifikāts nav nozīmes. Konkrētajā gadījumā administratore no pienākumu pildīšanas ir atcelta ar tiesas nolēmumu, kas pieņemts 2016.gada 8.novembrī līdz ar ko, atbilstoši Maksātnespējas likuma 25.panta 1.punktam, ar šo brīdi izbeidzas administratora pienākumi konkrētajā maksātnespējas procesā.

Tiesa atzīst, ka 2016.gada 8.novembri, konkrētajā lietā var uzskatīt par brīdi, kad ir pārtraukts ilgstošais administratīvais pārkāpums un no šī brīža ir skaitāms LAPK 37.pantā noteiktais sešu mēnešu noilguma termiņš administratīvā pārkāpuma lietas uzsākšanai.

Tiesa konstatē, ka administratīvā pārkāpuma lieta uzsākta, atbilstoši Latvijas APK 238.[1]pantam, ar rezolūciju 2017.gada 17.janvārī, tādējādi ievērojot LAPK 37.panta pirmajā daļā noteikto sešu mēnešu termiņu, kas skaitāms no pārkāpuma pārtraukšanas dienas 2016.gada 8.novembra.

Vienlaicīgi, tiesa konstatē, ka administratīvais sods administratorei ir piemērots nepārkāpjot LAPK 37.panta ceturtajā daļā noteikto deviņu mēnešu termiņu no administratīvā pārkāpuma lietas uzsākšanas dienas. Lieta uzsākta 2017.gada 17.janvārī, sods piemērots 2017.gada 3.oktobrī.

Pie šādiem apstākļiem, tiesas par nepamatotu atzīst sūdzības iesniedzējas argumentāciju attiecībā uz noilguma iestāšanos lietā.

Pie apstākļiem, kad pārkāpuma pārtraukšanas diena ir 2016.gada 8.novembris, tiesa par nepamatotiem atzīst sūdzības argumentus par LAPK 166.[36] panta normas redakcijas spēkā stāšanās brīdi (2015.gada 1.janvāris). Kā jau minēts iepriekš, maksātnespējas procesā administratora pienākums iesniegt MK noteikumos noteiktos pārskatus saglabājas līdz brīdim, kad administrators no pienākumu pildīšanas tika atcelts. Konkrētajā gadījumā , administratīvais pārkāpums ir izdarīts ilgstošā laika periodā, kas ietver laika brīdi, kad attiecīgā norma jau bija spēkā un turpinājās līdz 2016.gada 8.novembrim.

Tiesa atzīst, ka MA direktores lēmums, ar kuru noraidīta administratores sūdzība, ir pilnībā pamatots un nesaskata tiesisku pamatu lēmuma atcelšanai.

Izvērtējot lēmumā ietverto argumentāciju par sodu, tiesa secina, ka MA ir piemērojusi sodu atbilstoši tiesību normu regulējumam. Bez tam, tiesa atzīst, ka neviens no sūdzības iesniedzēja norādītajiem apstākļiem likuma izpratnē (LAPK 33.pants) nav atzīstams par atbildību mīkstinošu apstākli.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13]pantu,

nosprieda

Maksātnespējas administrācijas direktores 2017.gada 15.novembra lēmumu Nr.1-17/31, administratīvā pārkāpuma lietā Nr.8/2017, atstāt negrozītu, bet Indras Kaniņas-Šlitkes, personas kods /personas kods/, sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā 10 darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Zemgales rajona tiesā, atbilstoši LAPK 289[1].panta prasībām.

Spriedums tiesas kancelejā pieejams 2018.gada 23.martā.

Tiesnese K.Vanaga